

§ 3.

Det er derhos enhver tilladt uden Næringsadkomst selv eller med Hustru og Børns Hjælp — i eller uden for sit Hjem — at udøve den til Haandværk og Fabriksdrift hørende Virksomhed, dog med den Begrænsning, at en Søns Hjælp kun maa benyttes til hans fyldte 18de Aar. Denne Erhvervsfrihed giver ikke Ret til at holde aaben Bod med de forfærdigede Genstande eller til at forhandle andre end disse.

De blinde eller døvstumme, som fra et af Statens Blinde- eller Døvstummeinstitutter have erholdt Attest om at være duelige til Udøvelsen af en Haandværks- eller Fabrikvirksomhed, ere berettigede til ved Udøvelsen af denne at anvende en Svend eller Dreng til Medhjælp.

§ 4.

Endvidere maa Skipperne, som fra inden- eller udenrigske Steder indføre Smør, Ost, saltet og røget Kød og Flæsk, røgede Pølser, fersk eller røget Fisk, Mel og Gryd, tilvirkede af Kornvarer, Urter, Vildt, Frugt, dog ikke Sydfrugter, og indenlandst Fjerkræ samt Brænde og Tørv, i de første 3 Uger efter deres Ankomst til en Købstad eller Handelsplads fra Skibet og Afskibet udsælge deres Ladning af de ommeldte Frembringelser.

Med Indenrigsministeriets Samtykke kan Kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for saadan Afsetningsret vil være at betale Afgift til vedkommende Kommune.

§ 5.

Indenrigsministeriet fastsætter, til hvilke af de i denne Lov omhandlede Næringsvirksomheders Udøvelse der udkræves Næringsadkomst (bunden Næring). Fastsættelsen kan ske særskilt for København, for de øvrige Købstæder og Handelspladserne samt for Landet. Forandringer i samme kunne til enhver Tid foretages.

Adkomsten meddeles i Købstæderne af Magistraten, paa Landet af Politimesteren.

Den Næringsadkomst, der i Købstæderne tildeles Mænd, bencevnes Borgerskab, i øvrigt bencevnes Adkomsten Næringsbevis.

§ 6.

Til Erhvervelse af Næringsadkomst udkræves:

1. at vedkommende er fuldmyndig,
2. at han har Indfødsret eller i de sidste 5 Aar har haft stadig Ophold her i Riget og under sit herværende Ophold har ernæret sig redeligt. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse paa et fremmed Lands Statsborgere, naar der ved traktatmæssige Bestemmelser er givet disse samme Udgang som indfødte til her at nedlægge sig og drive Næring. Ved kongelig Anordning skal der derhos paa Grund af særlige Omstændigheder kunne tilstaaes et fremmed Lands Statsborgere helt eller delvis saadan Rigestilling med indfødte,
3. at han har fast Bopæl her i Landet,
4. at hans Bo ikke er under Konkursbehandling,
5. at han ikke er dømt til Strafarbejde eller for en af de i Straffelovens 23de og 26de Kapitel omhandlede Forbrydelser til Straf af Fængsel paa Vand og Brød, medmindre han har erhvervet Vresoprejsning, eller der, saafremt saadan som usfordøden ikke meddeles, er forløbet et Tidsrum af 5 Aar efter Straffens Udtaalelse eller Eftergivelse ved Benaadning,
6. at han har opfyldt de særlige Betingelser, der maatte være foreskrevne for Udgangen til vedkommende Næringsbrug.